

nr 2
Fatten

af

Gunnar Wennerberg

Maestoso.

jag bor i ber-gets sa-lar, Gjupt un-der

jorden, Dit al-drig O-deus ö-ga Trängt med sin strile, jag

ha-tar twi-to A-sar och A-skurs söner. Som bö-jä knä för

ku-dar, Dem jag för-ak-tar.

2.
 Min glädje är att åka
 På midnattstörmen.
 Jag trampar fjätters gröda,
 Jag bräcker kölar.
 Jag leder vandrarn viles
 Från sökte hyddan,
 Och fröjdas att han ryser
 När fjätten skrattar.

3
 Dock tål jag äfven dagen,
 Hur klart den skiner,
 När blott Valkyrior hvifta
 Blodröda vingar.
 Hur skönt när bågens svalor
 Kringflyga hären,
 Och breda svärdet kyler
 Ett menskohjerta.

4

Thor kommer med sin hammar,
 Jag ler åt honom;
 Jag sätter fjätters hjelmhatt
 Uppå min hjässa.
 Låt hjeltkraften kämpa,
 Låt solen stråla.
 Det onda är odödligt,
 Liksom det goda.

